

Ambassadeurslunch 2019

Door de eerste ondervoorzitter van de Tweede Kamer, Ockje Tellegen

31 januari 2019, Oude Zaal

Dames en heren,

Welkom in de Tweede Kamer. Voor velen van u is deze ambassadeursconferentie inmiddels een jaarlijks terugkerend fenomeen en de lunch hier in de Oude Zaal een vast repertoire.

Ik moet onze Kamervoorzitter, Khadija Arib, helaas verontschuldigen.

Zij zit deze hele week op de grote blauwe stoel om zelf de voorzitterskamer te hanteren.

En dat is nodig want het zal u niet ontgaan zijn: er staan/stonden een groot aantal politiek beladen debatten op de plenaire agenda deze week.

Vandaar dat u het vandaag met mij moet stellen, haar eerste vervanger.

Vorig jaar ontving Khadija Arib u met een verwijzing naar de aanstaande renovatie.

U ziet het, er staan nog steeds geen dozen en stellages, maar de verhuizing komt nu wel snel dichterbij. Dat zeg ik u ook als voorzitter van de

Bouwbegeleidingscommissie, de commissie die dit complexe project vanuit de Tweede Kamer begeleidt en ik kan u zeggen dat is bepaald een uitdaging!

In de zomer van 2020 verlaten wij, voor het eerst in 200 jaar, voor vijf jaar het Binnenhof. Want ook al ziet u het misschien niet aan de buitenkant, dit prachtige huis is toe aan een grondige renovatie. Betonrot, houtrot en een zeer verouderd systeem van kabels, bedrading en leidingen moet worden vervangen. Het gebouw moet in haar uitstraling vooral het zelfde blijven maar dient wel toekomstproof gemaakt te worden. En daarom verhuizen we.

Naar een gebouw dat u en ook ik, als oud BZ-er, maar al te goed kennen. Uw oude thuis, de apenrots, wordt voor 5 jaar ons onderkomen, het hart van de democratie.

Op dit moment wordt er hard gewerkt om “B67” gebruiksklaar te maken. Zo wordt de Van Kleffenszaal omgetoverd tot de plenaire zaal en wordt er deze weken besloten welke fractie in welke gang haar kantoren krijgt. Om ook in het tijdelijke gebouw de identiteit en herkenbaarheid van de Tweede Kamer zoveel mogelijk te behouden, nemen we bijvoorbeeld onze blauwe stoelen en ook het Rostrum mee. Dus volgend jaar is voorlopig de laatste keer dat wij u hier ontvangen. Daarna treffen wij elkaar aan de Bezuidenhoutseweg. Uw apenrots als Tweede Kamer, wie had dat ooit gedacht?

Dus er gaat een hoop veranderen. Er is van alles in beweging. En dat geldt niet alleen voor dit huis maar ook voor de wereld om ons heen – in de binnenlandse politiek én over de grens.

Zo komen de Statenverkiezingen en de Europese Parlementsverkiezingen eraan. Verkiezingen die ongetwijfeld hun effect gaan hebben op de coalitie, op de verhoudingen in de Eerste Kamer en daarmee op het parlementaire werk. Wélk effect precies zal pas na de uitslag blijken, maar een ding staat vast: dit eerste half jaar van 2019 wordt niet saai, dat is in deze eerste weken van januari al heel duidelijk geworden: de handschoenen zijn uit!

Maar ook buiten onze eigen grenzen is ontzettend veel in beweging. Ik denk aan de Brexit. Aan de onrusten in Venezuela die ook van invloed zijn op ons Koninkrijk. Een groot aantal thema's zijn net al uitgebreid door u besproken in Ridderzaal: van klimaat tot handel, van mensenrechten tot de NAVO. We hebben dus al volop vooruit gekeken.

Daarom wil ik nu vooral, met een terugblik op het afgelopen jaar, mijn dank en waardering aan u uitspreken.

Om te beginnen voor uw waardevolle bijdrage aan het slagen van het Nederlandse lidmaatschap van de Veiligheidsraad in het afgelopen jaar. Nederland is door vriend en vijand geprezen voor de niet aflatende inzet en de behaalde resultaten, hoe hard die soms ook moest worden bevochten. Met name op het gebied van vredesoperaties, het oorlogsrecht en de humanitaire hulp heeft Nederland zich van zijn beste kant laten zien. Sir Mark Lowcock, de VN-coördinator noodhulp, heeft de Minister Blok zelfs persoonlijk bedankt. Met de door Nederland geïnitieerde resolutie *Conflict and Hunger*, die honger als oorlogswapen verbiedt, in de hand, kon hij meerdere malen aan de bel trekken in de Veiligheidsraad. Eerst over Zuid-Soedan, daarna over Jemen. Deze resolutie als concreet middel om escalatie in conflict te voorkomen, was één van die zichtbare successen die Nederland vorig jaar heeft geboekt.

En ondertussen gingen het gastheerschap gewoon door. De Permanente Vertegenwoordiging in New York heeft in het afgelopen jaar verschillende keren een delegatie Kamerleden ontvangen. Tussen alle drukte door slaagde zij erin om de delegaties een uitgebreid programma voor te schotelen, en een interessante inkijk te geven in de gang van zaken bij de VN en de Veiligheidsraad.

Maar ook op andere plekken in de wereld werden Kamerleden en ook de Voorzitter gastvrij en professioneel door u ontvangen.

Zo ging de Commissie Buitenlandse Zaken in mei vorig jaar naar Saoedi-Arabië. De Commissie Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking bezocht in juli Oeganda en Ethiopië. De Commissie Defensie bracht in het voorjaar een troepenbezoek aan Litouwen. En de Commissie Europese Zaken reisde onder meer naar de westelijke Balkan, naar Londen en Berlijn.

En dan heb ik de interparlementaire conferenties, waar ambassadeurs ook altijd een helpende hand toesteken, nog niet eens genoemd. In het afgelopen jaar was dat in Wenen en Sofia. Binnenkort zijn er conferenties in Boekarest. En we gaan ook verder de grens over: de Kamer heeft onlangs besloten om een contactgroep Verenigde Staten op te richten met als doel de banden en samenwerking met het Amerikaanse parlement permanent vorm te geven. Geen overdreven luxe, onder het huidige gesternte.

Dus dat u iedere keer bereid bent ons te ontvangen is van groot belang. Want op deze manier kunnen Kamerleden hun internationale contacten actief onderhouden en krijgen Kamerleden vaak waardevolle en extra informatie bovenop de informatie die zij thuis van de regering krijgen. De Kamer kan haar controlerende taak dus beter uitoefenen, als Kamerleden voldoende tijd besteden aan de buitenlandse component van hun werk. Uw gastheerschap is daarbij onontbeerlijk en dus van grote waarde voor onze democratie.

Over die democratie een paar woorden.

Dit jaar staan we als Tweede Kamer uitgebreid stil bij 100 jaar kiesrecht. Via lezingen, debatten en een grote tentoonstelling in de Statenpassage laten we licht schijnen op de strijd die daarvoor is geleverd. Door de mijlpaal van 100 jaar kiesrecht te markeren, willen we mensen hernieuwd laten beseffen welke vrijheid en bijhorende kansen en mogelijkheden het algemeen stemrecht voor elke Nederlander met zich meebrengt.

U zult die ambitie denk ik wel onderschrijven. Want ook het bevorderen van de democratische rechtstaat en vrije verkiezingen zijn onderdeel van ons buitenlandse beleid. En het is dan ook mooi om te zien hoe actief en betrokken ambassades bij dit thema zijn.

Het laatste compliment dat ik u wil geven, heeft te maken met de toenemende zichtbaarheid van uw werk. Ongetwijfeld hebben velen mét mij genoten van het televisie programma dat Floortje Dessing maakte. Ze heeft een unieke kijk achter de schermen gegeven van uw diplomatieke werk over de hele wereld. Maar ook het toenemend aantal radio-interviews met ambassadeurs of de communicatie via Twitter, Facebook en Instagram vanuit ambassades en consulaten neemt toe en dat is goed. Zo creëert u niet alleen draagvlak voor het belangrijke werk dat u verricht maar geeft u ook aan een groter publiek een visitekaartje af, zowel hier in Nederland als in het land waar werkt. Ik vind dat een hele positieve ontwikkeling en het maakt uiteindelijk u uw werk, naar mijn stellige overtuiging, nog beter kunt doen.

Ik sluit af:

Premier Rutte zei het gisteren mooi: “Eens per jaar komen de ambassadeurs die NL vertegenwoordigen in het buitenland even terug naar huis. De buitenwereld ziet niet altijd het goede werk dat zij overal ter wereld doen. Enorm bedankt voor jullie tomeloze inzet!”

En zo is het! Geniet van uw lunch.